

Dvacátý století

Jan Nedvěd

1. Zastydím se v duši své
když některý lidi slyším říct:
"Věrnost, cit a přátelství",

to mám chuť z nich kůži svlíct.

Vždyť je znám a už spoustu let,
z těchhle slov si žijou jen
a každý den dokážou brát pod heslem "Vem, kde vem".

Ref: Co dalo nám vlastně do vínku dvacátý století?
Pár válek, svobodnou maminku, kouřový prokletí.

A stovky těch, co se snažej žít z lidí jako my,
těch, co svět ženou bůh ví kam
do věčný hluboký tmy.

2. Každý den musím si znovu říct
"Zítřek lepší bude snad".
A večer sám přemejšlet o té spoustě zla a zrad.
Hola, hej, no zrovna vy,
už máte všechno, co jste mohl mít
a duše nic, nic vám neříká,
takže nemáte se o co bít

Ref:
+ Co dalo nám vlastně do vínku dvacátý století?
Pár válek, svobodnou maminku, kouřový prokletí.
(do stracena)